

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ ТА ФАХОВОЇ
ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»**

Міжнародна науково-практична конференція магістрантів

**НАУКОВІ ПОШУКИ МОЛОДІ
УХХІ СТОЛІТТІ**

**Актуальні питання розвитку аграрного
та земельного права: національний і міжнародний вимір**

18 листопада 2021 р.

Біла Церква
2021

членах ЄС. Однак у деяких країнах сільськогосподарські землі, як правило, не звільняються від оподаткування, що робить цей сектор привабливим для сільського господарства.

Світовий досвід загалом показує, що ринковий обіг земельних ресурсів лібералізований повсюдно, але різниця полягає в ступені державного контролю над цим ринком. Ринки землі в Латвії, Литві та Естонії можна вважати абсолютно вільними, тоді як ринки землі в Молдові, Грузії та Польщі майже вільні: у цих країнах обмеження щодо операцій купівлі-продажу зводяться до мінімуму, і експерти відзначають, що попит на землю поступово зростає. В Угорщині, де операції із землею суворо контролюються та обмежуються державою, ринок недостатній, оскільки попит і пропозиція не збігаються.

Незважаючи на те, що переважна більшість нових держав-членів ЄС зараз відкрили свої ринки для іноземців, особливо громадян ЄС, обмеження щодо володіння сільськогосподарською землею взагалі існують протягом деякого часу. Ці обмеження тривали в середньому через сім років після вступу країни до ЄС і були спрямовані на запобігання спекуляціям на сільськогосподарських землях.

В цілому, досвід держав-членів ЄС дуже корисний і актуальний для України. Зрештою, в 90-і роки деякі держави ЄС опинилися в умовах, аналогічних умовам України, але вибрали більш швидкий і радикальний шлях розвитку ринку сільськогосподарських земель, що згодом призвело до невідповідності між сьогоdnішнім соціально-економічним розвитком України і новими державами-членами ЄС. Слід зазначити, що швидкість реформ і лібералізації ринку сільськогосподарських земель прямо пропорційна економічному зростанню і процвітанню в нових державах-членах ЄС.

Відкриття ринку землі в Україні сприятиме залученню зарубіжних інвесторів, оскільки зняття мораторію слугуватиме додатковим фактором для збільшення інвестицій в економіку України та посиленню конкуренції, що сприятиме стимулюванню розвитку аграрного сектору економіки. Узагальнюючи результати проведення земельної реформи в Україні необхідно окреслити ризики для суспільства, якими вона супроводжується, зокрема: зріст соціального невдоволення, зумовлений відчуттям «несправедливої» купівлі-продажу земельних ділянок, зокрема серед противників відкриття ринку землі.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Земельний кодекс України. Відомості Верховної Ради України, 2002, № 3- 4, ст. 27. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#Text>.
2. Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності. Закон України. Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2010, № 1, ст. 2. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1559-17#Text>
3. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 № 2341–III. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 25–26. Ст. 131. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>
4. Шкурюпат О. В. Антикорупційна політика у сфері земельних відносин: історико-теоретичний аналіз. Інститут підготовки кадрів держ. Служби зайнятості. Київ, Україна. 2018.

УДК: 342

КАВУН М.О., магістр

Науковий керівник – **БРОВКО Н.І.**, д-р юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ukrplaygames@gmail.com

РОЛІ МІСЦЕ ПРАВОВИХ ЦІННОСТЕЙ В СТРУКТУРІ ПРАВОСВІДОМОСТІ ПРАЦІВНИКІВ АГРАРНОЇ СФЕРИ

Анотація. В тезах розглянуто питання місця і ролі правових цінностей у структурі правосвідомості працівників аграрної сфери. Встановлено, що правові цінності виступають загальнообов'язковими ціннісними орієнтирами у діяльності українських аграріїв. Наголошено на необхідності підвищення правової свідомості цієї категорії та подолання правового нігілізму, який присутній та має місце у житті працівників аграрного

сектору. Ця проблема має розв'язуватися шляхами розвитку юридичної освіти, знань правового характеру, правового виховання цієї категорії осіб, а також удосконалення правотворчої і правозастосовної діяльності, що здійснюється державними органами України.

Ключові слова: правова свідомість, цінності, правові цінності, моральні цінності, правовий нігілізм.

Перебуваючи у єдності правові і моральні цінності складають правосвідомість будь-якої особистості. Право та мораль являють собою ціннісно-нормативну систему правової свідомості особистості, і особи, яка займається фермерством у тому числі.

Безперечно, моральні норми осіб, які займаються фермерським господарством формуються протягом усього їх життя та звернені до внутрішнього світу людини. У свою чергу право цікавлять їх вчинки та діяльність у суспільстві, тобто дії пов'язані з виконанням та дотриманням правових норм в ході здійснення фермерського господарства. Загалом, якщо метою моралі є удосконалення особистості, то правові норми покликані врегульовувати відносини у суспільстві та у відносинах між фермерами. Джерелом моральних норм у свідомості українського фермера є релігійні норми, заповіді, етичні норми, певний досвід пізнання дійсності. Але наразі в сучасних умовах можна спостерігати ослаблення дії моральних норм.

Продовжуючи зазначимо, що ментальність працівників аграрної сфери є складним феноменом, у якому поєднуються як позитивні, так і негативні явища і тенденції, і яка визначає окремі тенденції в розвитку їх правової свідомості та культури. Надзвичайну роль у цьому відіграють правові цінності, які знаходять свій вплив на їх правову свідомість.

Свідомість працівників аграрної сфери характеризується різними проявами: станом відчаю, зневіри, песимізмом, пасивністю у відношенні прав і свобод, суперечливістю у поглядах на цінності, що свідчить про спустошення їх ментальності та збільшення проявів юридичного нігілізму, так як юридичні цінності у свідомості не сприймаються як необхідність.

Правовий нігілізм серед працівників аграрної сфери виражається в різних іпостасях – заперечення певними силами і населенням курсу реформ, несприйняття нових форм життя, соціальні протести, популізм, кон'юнктура, демагогія. Можна стверджувати про низьку правову свідомість працівників аграрної сфери та слабкість ідеологічного компонента їх правосвідомості. У цьому контексті варто погодитись з думкою Н.Бровко, про те, що у суспільстві прослідковується зв'язок між усвідомленням цінності права частиною суспільної правосвідомості та між правовими цінностями, що формуються в індивідуальній правосвідомості фермера. Правові цінності реалізуються через ціннісні установки шляхом правової взаємодії на різних рівнях: особистість-громадянське суспільство, громадянське суспільство-держава [1, с. 177]. Тому в умовах української дійсності існує гостра необхідність у подоланні правового нігілізму працівників аграрної сфери, вдосконаленні їх правосвідомості аби вона скріплювала правопорядок у сфері господарювання та суспільстві в цілому. Ця проблема має розв'язуватися шляхами розвитку юридичної освіти, знань правового характеру, правового виховання цієї категорії осіб, а також удосконалення правотворчої і правозастосовної діяльності, що здійснюється державними органами України та направлена на цю категорію.

Цінності, тією чи іншою мірою, є одним із елементів системи суспільства, виступають рушійною силою культурологічного процесу, тією силою, яку юристи представляють у вигляді правової цінності, що містить в собі норми права. Основною формою вираження явищ соціального життя у вигляді правових цінностей є норми права, що утворюють правову реальність [2, с. 96]. Правові цінності працівників аграрного сектору формуються шляхом вироблення ціннісних критеріїв, які в процесі розвитку держави і права мають здатність трансформуватися відповідно до їх світогляду, культури, правосвідомості, тобто внутрішньої установки, яка включає в себе погляди, переконання, установки, цінності,

почуття, емоції, що пов'язані з правом та проявляється у дотриманні або недотриманні правових норм у сфері господарювання.

Підсумовуючи, зазначимо, що правовими варто вважати ті цінності, що є фундаментом свідомості працівника аграрної сфери та є найважливішою складовою його правосвідомості. Вони є визначальним елементом правового впливу на соціум, які здійснюють істотний вплив на механізм правового регулювання.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Бровко Н. І. Взаємозв'язок правових та моральних норм у свідомості українських фермерів. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: «Юридичні науки». 2017. Вип. 3, т. 2. С. 174–177.

2. Чернописька В. Проблема дефініції “правових цінностей” у сучасному науковому дискурсі. Вісник Національного університету “Львівська політехніка”. Серія: “Юридичні науки”. Т. 7 №1. 2020. С. 86–98.

УДК: 342

МОЙСЕЄНКО В.В., магістр

Науковий керівник – **БРОВКО Н.І.**, д-р юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

vitalina.egorka@ukr.net

ЕКОЛОГІЧНЕ ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯК ЗАСІБ РЕАЛІЗАЦІЇ ДОСТУПУ ДО ЕКОЛОГІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ

Анотація. В тезах розглянуто сутність та значення екологічного інформаційного забезпечення. Встановлено, що екологічне інформаційне забезпечення являє собою врегульовану нормами українського законодавства функцію державного управління, що полягає в обов'язку органів влади збирати, зберігати та поширювати відомості про стан довкілля з метою задоволення інформаційних потреб громадськості та, водночас, виступає гарантією права громадян на екологічну інформацію. Наголошено на необхідності внесення змін до Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» зазначивши у ньому екологічне інформаційне забезпечення як обов'язок відповідних державних органів.

Ключові слова: інформація, інформаційне забезпечення, доступ до екологічної інформації, довкілля, екологічне інформаційне забезпечення.

Конституція України надає право кожному на вільний доступ до відомостей про стан довкілля, а, отже, згідно положень Основного закону, інформування населення країни є гарантією такого доступу [1]. Така інформація ніким не може бути засекречена. Визначальними при регулюванні відносин в сфері екологічного інформування є Закони України «Про інформацію» [2], «Про доступ до публічної інформації» [3], які розглядають екологічне інформування через призму права на інформацію, закріплюючи обов'язок державних органів щодо пошуку, отримання, зберігання та поширення відомостей про стан довкілля.

Уповноважені органи державної влади та органи місцевого самоврядування зобов'язані забезпечувати вільний доступ населення до інформації про стан навколишнього природного середовища. При цьому екологічна інформація має бути: достовірною, точною, повною, відкритою,

крім тієї, що віднесена законом до інформації з обмеженим доступом (тобто коекологічне інформаційне забезпечення має важливе значення: коли б суспільство було достатньо проінформоване про стан навколишнього природного середовища, то напевно, більшість усвідомило необхідність боротьби за екологічну безпеку.

Ключовим у визначення сутності та змісту екологічного інформаційного забезпечення є поняття «інформація», «забезпечення» та «довкілля», тому інформування та забезпечення необхідною екологічною інформацією має базуватись на застосуванні

ЗМІСТ

Яцун М. А., Мельник О.Г. Оцінка сучасного стану ринку страхування сільськогосподарських культур в ЄС та Україні – порівняльний аспект.....	3
Войтко В. О., Ковальчук І.В. Нормативно-правові основи інвестиційної політики держави в аграрному секторі.....	4
Котіков О.І., Ковальчук І.В. Проблемні аспекти міжнародно-правового регулювання аграрних відносин.....	6
Шаповалова А.М., Ковальчук І.В. Правові роблеми інформаційного забезпечення сільськогосподарських товаровиробників.....	9
Пастухова М.О., Сокиринська О.А. Система джерел правового регулювання зовнішньоекономічної діяльності суб'єктів агробізнесу.....	11
Солодкий О.Є., Сокиринська О.А. Особливості державного регулювання агробізнесу.....	13
Цимбалюк Н.Р., Нікітенко О.І. Характерні способи вчинення кримінальних правопорушень проти довкілля.....	16
Колісник Є.О., Нікітенко О.І. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень проти екологічної безпеки.....	18
Хорошун Л.М., Нікітенко О.І. Особливості кваліфікації кримінального правопорушення пов'язаного з незаконним видобуванням, збутом, придбанням, передачею, пересиланням, перевезенням, переробкою бурштину.....	20
Яремчук В.О., Настіна О.І. Правова охорона та раціональне використання земель сільськогосподарського призначення.....	22
Прокопець О. І., Настіна О.І. Правові проблеми землеоціночної діяльності в територіальних громадах.....	25
Білоус Р. С., Настіна О.І. Компетенція територіальних громад у системі правового регулювання управління землею.....	28
Білоус О. С., Мельник О.Г. Теоретико-правовий аналіз ринку сільськогосподарського страхування в Україні.....	30
Кущенко О. В., Настіна О.І. Правове регулювання охорони об'єктів культурної спадщини в Україні: проблемні питання відчуження земельних ділянок.....	32
Кононюк П.О., Поляруш-Сафроненко С.О. Проблеми визначення поняття екологічна міграція.....	33
Бодрик О.М., Єфремова І.І. Договірні відносини в сфері аграрного виробництва.....	35
Ткаченко Т.Д., Мельник О.Г., Проблеми корупції в сфері земельних відносин в Україні: міжнародно-правовий аспект.....	36
Кавун М. О., Бровко Н.І. Роль і місце правових цінностей в структурі правосвідомості працівників аграрної сфери.....	38
Мойсеєнко В. В., Бровко Н.І. Екологічне інформаційне забезпечення як засіб реалізації доступу до екологічної інформації.....	40
Мукоїда І. І., Обіюх Н.М. Особливості правового режиму земель курортів.....	42
Горлова Д. В., Обіюх Н.М. Принципи екологічного управління у сфері поводження з добривами та пестицидами: правовий аспект.....	45
Власенко І.В., Обіюх Н.М. Правова характеристика дозвільних процедур у сфері природокористування.....	47
Мацюк О.С., Єфремова І.І. Організація аграрного виробництва суб'єктами аграрного виробництва.....	49
Максимчук В.В., Бровко Н.І. Місце екологічних прав у глобальному інформаційному суспільстві.....	50
Гарнага П.Є., Пахомова А.О. Комплекс заходів щодо стимулювання розвитку органічного фермерства на основі досвіду зарубіжних країн.....	52
Пахомова А.О., Шевченко Л. О. Досвід розвитку інноваційної діяльності аграрної сфери провідних країн світу.....	53
Сігал Є. Є., Пахомова А.О. Форми сільськогосподарської дорадчої діяльності зарубіжних країн.....	55
Снігур А.О., Сокиринська О.А. Правові аспекти поняття наукової діяльності в аграрній сфері.....	56
Король О.О., Ломакіна І.Ю. Землі сільськогосподарського призначення як об'єкт правового регулювання.....	58
Сергєєв О.В., Бровко Н.І. Конституційно-правове регулювання переривання вагітності.....	59
Лехкодер М. В., Ломакіна І. Ю. Правове регулювання рослинництва в Україні та країнах ЄС.....	62